

دو تا ۱۱۱	تعلیم ۲۳
T = معلم ۱	S = معلم ۲
یک شاگرد شخصی است که با استفاده از عطایای روح القدس خدمت می کند.	

(T) به برنامه " دوره شاگردسازی از رادیو " خوش آمدید. در این مجموعه تعلیمی یاد خواهید گرفت که شاگرد عیسی مسیح باشید. دو معلم با استفاده از کتاب مقدس به شما یاد خواهند داد که شاگرد عیسی مسیح کیست. در حالیکه به این برنامه گوش می کنید در یک دفترچه یادداشت بردارید و یا برنامه را ضبط کنید. تعلیم امروز این است: یک شاگرد شخصی است که با استفاده از عطایای روح القدس خدمت می کند.

عطای روحانی چیست؟ هدف از عطایای روحانی چیست؟ مسیحیان چگونه عطایای روحانی را دریافت می کنند؟ چطور متوجه می شوند که عطایای روحانی به آنها داده شده است؟ ویژگی های عطایای روحانی چیست؟ عطایای روحانی چگونه با خدمت مسیحی مرتبط می شوند؟

(S) نکته ۱. ماهیت و هدف عطایای روحانی

اول. ماهیت عطایای روحانی چیست؟ بر طبق رومیان ۱۲: ۴-۸ و اول قرنتیان ۱۲: ۴-۷، عطای روحانی، توانایی یا عملکردی خاص مانند تعلیم دادن است. تجلی قدرت و حکمت خدا از طریق مسیحیان است و خود را به صورت خدمات متفاوتی نشان می دهد. بر طبق افسسیان ۴: ۷، ۱۱ عطای روحانی میزانی سنجیده از فیض خداوند و مقامی خاص است برای مثال یک معلم.

دوم. در کتاب مقدس چه نمونه هایی از عطایای روحانی وجود دارد؟ در رومیان ۱۲: ۴-۸، اول قرنتیان ۱۲: ۲۸، افسسیان ۴: ۱۱ و اول پطرس ۴: ۱۰-۱۱ عطایای روحانی ای را که باید در همه کلیساها دارای عملکرد باشند فهرست شده اند. اول قرنتیان ۱۲: ۸-۱۰ عطایای روحانی را فهرست کرده است که در کلیسای قرنیه ظهور می کردند. منظور از هیچکدام از فهرستهای کتاب مقدس ارائه لیستی کامل نیست. به سایر عطایای روحانی در کتاب مقدس اشاره نشده است. برای مثال عطایای خلاقیت و موسیقی.

به علاوه هر یک از انواع عطایای روحانی دارای انواع متفاوتی است. مثلا عطای بشارت برای جمعیتی انبوه، عطای بشارت برای گروهی کوچک، عطای بشارت با جزوه و عطای بشارت با سرود خوانی و بازیگری.

سوم. هدف عطایای روحانی چیست؟ یک. اول پطرس ۴: ۱۰ تأکید می کند که هدف عطایای روحانی خدمت کردن سایر مسیحیان به وسیله یک عطا است. دو. افسسیان ۴: ۱۲-۱۳ تأکید می کند که هدف عطایای روحانی بنای کلیسای مسیحی است. سه. افسسیان ۴: ۱۲ تأکید می کند که هدف عطایای روحانی تجهیز مسیحیان برای کار خدمت است. چهار. اول پطرس ۴: ۱۱ تأکید می کند که هدف عطایای روحانی جلال دادن خدا است.

(T) نکته ۲. دریافت و تشخیص عطایای روحانی

اول. مسیحیان چگونه عطایای روحانی را دریافت می کنند؟ خدا مقتدرانه و سخاوتمندانه به بعضی از مسیحیان توانایی های روحانی و به بعضی دیگر عملکرد یا مقامی خاص داده است. گرچه مسیحیان تشویق می شوند که بهترین عطایا را بطلبند و عطایایی که کلیسا را بنا می کنند زیاد شوند (اول قرنتیان ۱۲: ۳۱، ۱۴: ۱، ۱۲) ولی همیشه خداوند روح القدس است که تعیین می کند یک مسیحی عطای روحانی دریافت کند و اوست که انتخاب می کند آن عطای روحانی چه باشد. خدا برای هر مسیحی جایی خاص در بدن مسیح مقرر کرده، به هر مسیحی خدمتی خاص سپرده و عطایای روحانی را به آنانی که خودش مایل باشد می بخشد (اول قرنتیان ۱۲: ۱۸، ۲۸، ۱۱).

دوم. مسیحیان چگونه عطایای روحانی خود را تشخیص می دهند؟ **یک.** با مطالعه کتاب مقدس و دعا. شما باید آنچه کتاب مقدس در مورد عطایای روحانی، ویژگی های آنها و عملکرد آنها تعلیم می دهد بدانید. سپس دعا کنید و از خدا بخواهید برای شما آشکار کند که آیا به شما عطایی روحانی داده شده و یا کدام عطایای روحانی را سخاوتمندانه و با اقتدار به شما بخشیده است.

دو. با خدمت کردن در کلیسا. باید در انواع مختلف خدمات مسیحی شرکت کنید مثل تعلیم بچه ها، رهبری جوانان، نشان دادن رحم و دلسوزی نسبت به نیازمندان، امیدوار کردن کسانی که مشکل دارند و موعظه انجیل. با خدمت کردن مردم و بنای کلیسا، عطا یا عطایای روحانی شما آشکار می شوند. خدا عطایای روحانی را به عنوان شیء زینتی به ما نداده تا به آن افتخار کنیم بلکه عطای روحانی قابلیت راییگان برای خدمت کردن دیگران است. مسیحیانی که خدمت نمی کنند هرگز عطایای روحانی خود را کشف نخواهند کرد.

سه. با ارزیابی خدمتتان. باید از خودتان پرسید، " سایر مسیحیان چگونه خدمت من را ارزیابی می کنند؟ سایر مردم اغلب از من می خواهند چه کاری برایشان انجام بدهم؟ آنها می گویند چه کاری را بهتر انجام می دهم؟ آنها می گویند چه کاری به نفع آنها انجام داده ام؟ " همچنین باید از خودتان پرسید، " خودم خدمتم را چطور ارزیابی می کنم؟ از انجام چه کاری لذت می برم؟ چه کاری را بهتر انجام می دهم؟ چه کاری انجام می دهم که دیگران را بنا می کند؟ چون عطای

روحانی شما از خدمت و بنای دیگران تفکیک ناپذیر است تأثیری که خدمت شما بر دیگران دارد نشانگر خوبی از عطای روحانی شما است.

(S) نکته ۳. ویژگی های بعضی عطایای روحانی

اول. عطای روحانی رسولان. کلمه ای که به معنی فرستادن شخصی با یک مأموریت است. این کلمه به دو مفهوم در کتاب مقدس استفاده شده است. رسولان مسیح و رسولان کلیساها.

یک. رسولان مسیح گروه خاصی از مردم هستند. آنها را عیسی مسیح شخصا انتخاب، دعوت، مجهز و فرستاده تا به او و بخصوص مرگ و قیام او شهادت بدهند. به آنها میزان مخصوصی از روح القدس عطا شده تا انجیل را در ابتدای تاریخ کلیسا اعلام کنند و حقیقت را در آن کتابهای کتاب مقدس که خود نوشتند ثبت کنند. به آنها اقتداری خاص داده شده بود تا از طریق تعالیم خود، آموزه ایجاد کنند، به مسیحیان فرمان اطاعت از تعالیم خود را بدهند، پیران کلیسا را منصوب کنند و مردم را به ملکوت خدا بیاورند یا از آن بیرون کنند. آنها بنیان کلیسای تاریخی مسیحی را تشکیل دادند. آنها در صدر فهرست عطایای روحانی قرار دارند و محدود به دوازده شاگرد عیسی مسیح و پولس رسول بودند. آنها جانشینی نداشتند چون بر طبق شرایط یک رسول در اعمال ۱: ۲۱-۲۶ کس دیگری واجد شرایط محسوب نمیشد.

دو. رسولان کلیساها، پیام آوران یا نمایندگان کلیساهایی بودند که آنها را برای انجام کاری خاص می فرستادند. از این کلمه برای برنابا، پولس، سیلوانوس و تیموتائوس استفاده شد. زمانی که برای کار خاص تأسیس کلیسا فرستاده شدند. امروزه این کلمه برای مبلغین و سایر مسیحیانی که برای انجام خدمتی خاص فرستاده می شوند استفاده دارد مانند اعمال ۱: ۴-۱۴.

(T) **دوم.** عطای روحانی انبیاء و نبوت. این کلمه به معنی پیشگویی کردن، به صورت علنی یا در ملاء عام، اعلام کردن پیغام خدا است. این هم به سه مفهوم در کتاب مقدس به کار رفته است.

یک. انبیاء عهد عتیق به عنوان سخنگوی خدا. آنها وسیله اعلام مکاشفه جدید بوده و سخنان خدا را می گفتند. آنها آشکار می کردند که خدا کیست، در گذشته چه کاری انجام داده است در حال حاضر چه می کند و در آینده چه خواهد کرد. بعضی مواقع اعلام می کردند که خدا از بعضی اشخاص خاص انتظار دارد که چه کاری انجام دهند. تمام سخنان آنها سخنان پر اقتدار خدا بود. این نوع انبیاء دیگر وجود ندارند چون یحیی تعمید دهنده آخرین نبی عهد عتیق بود (متی ۱۱: ۱۳) و مکاشفه خدا و نقشه او در عیسی مسیح و در شهادت رسولان و انبیاء کامل شده است. مکاشفه آنها در کتاب مقدس ثبت شده و از آن موقع فهرست ۶۶ کتاب کتاب مقدس بسته شده است. انبیاء عهد عتیق جانشینی ندارند! بعد از بسته شدن عهد جدید هیچ شخص دیگری در تاریخ نمی تواند به کلام خدا یا کتابهای کتاب مقدس چیزی اضافه کند. مکاشفه ۲۲: ۱۸-۱۹ هشدار می دهد که خدا بر هر کس که به کتاب مقدس چیزی اضافه کند بلا نازل خواهد کرد. خدا او را از درخت حیات و زمین جدید بی نصیب خواهد گذاشت اگر از کتاب مقدس چیزی کم کند!

دو. انبیاء عهد جدید به عنوان اعلام کننده مقاصد خدا در شرایط خاص. آنها اشخاصی منحصر به فرد بودند. فقط از اولین دوران کلیسای عهد جدید تا کامل شدن نوشته های عهد جدید این مقام در کلیسا وجود داشت. خدا از رسولان برای آشکار شدن آنچه باید کل کلیسا بداند، ایمان بیاورد، باشد و تحت همه شرایط انجام دهد، استفاده می کرد (اول قرننیا ۱۵: ۳ و غلاطیان ۱: ۱۱-۱۲، ۱۶). اما خدا از انبیاء عهد جدید فقط برای آشکار کردن چیزی استفاده می کرد که کلیسای اولیه در شرایطی خاص و بدون کتاب مقدس باید می دانست یا انجام می داد. برای مثال، آنها برای تقویت، تشویق و آرامش مسیحیان سخن می گفتند (اول قرننیا ۱۴: ۳ و اعمال ۱۵: ۳۰-۳۲)، به مسیحیان هشدار می دادند (اول قرننیا ۱۴: ۸ و اعمال ۱۱: ۲۷-۲۸ و ۲۱: ۱۰-۱۱) و هدف خدا را در ارتباط با اشخاص خاص آشکار می کردند (اعمال ۱۳: ۴-۱) در حالیکه موعظه و تعلیم رسولان عیسی از نظر ایمان و نحوه رفتار تمام مسیحیان در تمام قرنها مصون از خطا و مقتدر بوده (اعمال ۲: ۴۲ و دوم تیموتائوس ۱: ۱۳ و اعمال ۱۶: ۴ و فیلیپیان ۴: ۹) سخنان انبیاء عهد جدید باید امتحان و ارزیابی می شد (اول قرننیا ۱۴: ۲۹-۳۳).

سه. انبیاء به عنوان واعظین الهام یافته. این مسیحیانی هستند که عطای نبوت یا مقام یک واعظ را دریافت می کنند. آنها توسط روح القدس الهام می یابند تا کتاب مقدس را توضیح دهند و موعظه کنند تا شخصیت مسیحی دیگران را شکل دهند، مسیحیان را تشویق کنند تا اراده خدا را انجام دهند و انانی را که در تجربیات هستند تسلی دهند مانند اول قرننیا ۱۴: ۳. سخنان آنها، سخنان الهام یافته روح القدس است. آنها علنا سخن می گویند و همان پیغام آشکار شده کتاب مقدس را به صورتی اعلام می کنند که متقاعد کنند باشد. آنها افکار، انگیزه ها، نگرش ها، سخنان و اعمال مردم را که سابقا پنهان بوده اند در برابر نور قرار می دهند همانند اول قرننیا ۱۴: ۲۴-۲۵. گرچه یک نبی به عنوان واعظی الهام یافته با اقتدار دستور می دهد، مسیحیان نباید بدون ارزیابی هر نبی یا واعظی را دنبال کنند. تعالیم و رهبری تمام انبیاء یا واعظین باید مورد ارزیابی قرار گیرد که آیا واقعی است یا کاذب. تمام نبوتها یا موعظه ها باید توسط تمام مسیحان و با معیارهای کتاب مقدس آزموده شوند تا هیچ عقیده انسانی مدعی نشود که کلام خدا می باشد.

(S) **سوم.** عطای روحانی معلمین. معلمین حقیقت کتاب مقدس را به مسیحیان منتقل می کنند. نخستین کار آنها مطالعه کتاب مقدس با جزئیات آن است تا حقیقت را ثابت کنند، حقایق را کند و کاو کنند و آنها را جمع آوری و حقایق

کتاب مقدس را به شکلی منظم در بیاورند. کار دوم آنها تعلیم حقیقت کتاب مقدس با اقتدار و بدون از دست رفتن مفهوم یا قصد اولیه آن است تا آن حقیقت به صورت قابل درک و عملی در بیاید. بر طبق متی ۲۸: ۱۹ معلمین نو ایمانان را تعلیم می دهند تا شاگردانش از فرمان مسیح اطاعت کنند. بر طبق دوم تیموتائوس ۲: ۲ معلمین تعالیم را به مسیحیانی منتقل می کنند که وفا دارند و بعدها می توانند سایرین را تعلیم دهند. بر طبق اول قرنتیان ۱۲: ۲۸ واعظین و معلمین کلیسا بعد از رسولان دو طبقه عالی مرتبه در خدمت کلیسای هستند. پس مبلغین، واعظین و معلمین مهمترین عطایای روحانی یا مقام روحانی کلیسای مسیحی هستند!

(T) **چهارم**. عطای روحانی بشارت. این کلمه به معنی اعلام کردن اخبار خوش است. مبشرین اخبار خوش نجات در عیسی مسیح را به بی ایمانان به قدری مؤثر اعلام می کنند که مردم نجات پیدا می کنند و تعداد مسیحیان جهان افزایش می یابد.

(S) **پنجم**. عطای روحانی شبانان. این کلمه به معنی مواظبت کردن مانند یک شبان است. شبانان مسیحیان را تغذیه می کنند، از آنها محافظت می کنند و آنها را به طرف رشد و سلامتی روحانی هدایت می کنند. آنها بخصوص به ضعیفان و نیازمندان کلیسا توجه و محبت نشان می دهند.

(T) **ششم**. عطای روحانی رهبری. دو نوع عطای رهبری وجود دارد. یک عطای رهبری در رومیان ۱۲: ۸ علاقه و توانایی در رهبری مسیحیان است از این طریق که رهبر پیشاپیش آنها حرکت کند. اول تیموتائوس ۳: ۴-۵ می گوید آنها باید در وهله نخست نمونه خوبی از یک رهبر در خانواده هایشان به جا بگذارند. بعد می توانند برای تمام مسیحیان نمونه ای برای پیروی باشند. اول تیموتائوس ۵: ۱۷ می گوید آنها را پیران کلیسا می نامند که با موعظه، تعلیم و تذکر دادن و با استفاده از کتاب مقدس به موضوعات کلیسای محلی جهت می دهند. دو عطای رهبری در اول قرنتیان ۱۲: ۲۸ تدابیر نامیده شده است. این عطا علاقه و توانایی رهبری مسیحیان است با هدایت کردن و جهت دادن به آنها. این رهبران با حکمت خود به کلیسای محلی جهتی درست می دهند و درست مانند یک هادی یا کاپیتان یک کشتی در میان آبهای متلاطم، آنها نیز کلیسای محلی را در موقعیتهای مشکل و مسئله ساز هدایت می کنند.

(S) **هفتم**. عطای روحانی خدمت و اعانت. علاقه و توانایی است نسبت به کشف کردن و بر طرف کردن نیازهای دیگران. مسیحیانی که این عطا را دارند می توانند سریع نیازها را ببینند و مشتاقند تا برای بر طرف کردن آن نیازها قربانی های شخصی بپردازند و در جهت رفع آن نیازها مفید هستند.

(T) **هشتم**. عطای روحانی تشویق. علاقه و توانایی که در مسیحیان این انگیزه را ایجاد کنیم که آنچه کتاب مقدس می گوید انجام دهند. مسیحیانی که این عطا را دارند با سایر مسیحیان در مورد رشد و خدمتشان مشورت می کنند و آنها را هدایت می کنند.

(S) **نهم**. عطای روحانی بخشش. داشتن اشتیاق و توانایی استفاده از اموال دنیوی است به طوریکه بیشترین نفع را به انسان برساند و بیشتر خدا را جلال بدهد. مسیحیانی که این عطا را دارند تجارت شخصی خود را طوری برنامه ریزی می کنند که صاحب اموال شده و آن را به سایر مسیحیان می سپارند تا خدمتشان را در ملکوت خدا ادامه دهند.

(T) **دهم**. عطای روحانی رحم. داشتن علاقه و توانایی تشخیص نیازهای دیگران و بعد از آن تسلی دادن و کمک کردن به آنها است.

(S) **یازدهم**. عطای روحانی ایمان. داشتن اشتیاق و توانایی انجام خدمتی خاص است برای خدا. داشتن اشتیاق و توانایی اعتماد کردن به خدا است در مواقعی که او شما را دعوت به انجام کاری دشوار می کند، مانند زندگی در یک کشور خارجی، تحمل جفا یا اجرای عدالت در دنیای بی عدالت. داشتن علاقه و توانایی تبدیل چیزی جدید به واقعیت است و یا انجام چیزی که سایر مردم غیر ممکن می دانند مانند حرکت دادن کوهها. مثل ابراهیم، موسی و پولس. مسیحیانی که دارای عطای ایمان هستند می توانند اهداف خدا را به واقعیت تبدیل کنند.

(T) **دوازدهم**. عطای روحانی شفا. داشتن این اشتیاق و توانایی است که به خدا اجازه دهیم تا از طریق یک وسیله انسانی به صورت ماوراء الطبیعی عمل کند و سلامتی جسم یا نفس یا روح سایر مردم را برگرداند و تازه کند.

(S) **سیزدهم**. عطای روحانی سخن گفتن به زبانها. داشتن اشتیاق و توانایی سخن گفتن به سایر زبانهای شناخته شده دنیا است مانند اعمال ۲: ۱-۱۳. هدف از آن اعلام عجایب خدا است به زبانی که قبلاً بلد نبودیم اما خارجی ها با آن سخن می گویند. یا داشتن اشتیاق و توانایی سخن گفتن به زبان ناشناخته فرشته ها است همانند اول قرنتیان ۱۳: ۱. هدف

بنا کردن خود است (اول قرن‌تینان ۱۴: ۴). رعایت نظم هنگام سخن گفتن به زبانهای خارجی یا زبانهای عجیب در جلسه کلیسایی خیلی واضح در اول قرن‌تینان ۱۴: ۲۷-۲۸ تعلیم داده شده است. مسیحیانی که دارای عطای ترجمه زبانها و یا تمییز ارواح هستند باید ارزیابی کنند، شخصی که با زبانهای عجیب سخن می گوید صادق است یا فریب می دهد. عطای زبانها، دلیل داشتن تعمد با روح القدس نیست و همچنین دلیل داشتن بلوغ روحانی نیز نمی باشد (اول قرن‌تینان ۱۲: ۳۰ و ۱: ۷ و ۳: ۱)!

(T) **چهاردهم.** عطای روحانی تمییز ارواح. داشتن اشتیاق و توانایی تشخیص چیزی است که از جانب خداست از آن چیزی که از جانب خدا نیست و از منبع دیگری منشاء می گیرد. تا زمانیکه عهد جدید به صورت مکتوب وجود نداشت مسیحیان با این عطا می توانستند بین الهی و شیطانی، روحانی و روانی و تعلیم درست و غلط تمییز قائل شوند. مسیحیانی که این عطا را دارند می توانند "روح ها را بیازمایند" (اول یوحنا ۴: ۱) و اینکه آیا آنچه در ظاهر عطای روحانی مسیحیان است واقعا از طرف خداست و یا فقط چیزی عجیب، دروغین و یا حتی اهریمنی است.

(S) نکته ۴. استفاده از عطای روحانی برای بنای کلیسا

اول. عطای روحانی و ثمره روحانی. داشتن و استفاده از عطای روحانی روح القدس ثابت نمی کند که کسی روحانی یا بالغ است. بر طبق اول قرن‌تینان ۱: ۷ و ۳: ۱، کلیسای قرنیه با وجودیکه صاحب تمام عطای روحانی بودند ولی نه تنها بالغ و روحانی نبودند بکله دنیوی نیز بودند و در مسیح فقط طفل به شمار می رفتند! و بر طبق اول قرن‌تینان ۱۳: ۱ به کار بردن عطای روحانی بدون محبت برای سایر مسیحیان، در چشم خدا مطلقا بی فایده است! زندگی کردن با روح القدس، تحت تسلط او بودن و هدایت شدن توسط او فقط از طریق ظهور ثمره روح در زندگی شما ثابت می شوند نه با داشتن عطای روحانی و ثمره روح القدس این است: محبت، خوشی، سلامتی، حلم، مهربانی، نیکویی، ایمان، تواضع و پرهیزکاری (غلاطیان ۵: ۲۲-۲۳).

دوم. استفاده از عطای روحانی. همه مسیحیان یک عطای روحانی خاص را دریافت نمی کنند. هیچ مسیحی نیست که تمام عطای روحانی را داشته باشد. به علاوه تمام عطای روحانی محدودیت دارند. وقتی یک مسیحی یک عطای روحانی دریافت می کند باید از آن به نفع عموم استفاده کند (اول قرن‌تینان ۱۲: ۷، ۲۸-۳۰). چطور یک مسیحی می تواند از عطای روحانیش به نفع تمام مسیحیان استفاده کند؟ برای مثال مسیحیانی که دارای عطای تعلیم هستند با تعلیم سایر مسیحیان از خود یک نمونه از نحوه تعلیم به جا می گذارند و سایر مسیحیان را تجهیز و آموزش می دهند که چطور تعلیم دهند. بدین ترتیب بدن مسیح به بهترین نحو بنا می شود. بنابراین از اغلب عطایا می توان برای خدمت سایرین استفاده کرد و به وسیله آن برای سایرین نمونه ای از خود به جا گذاشت و آنها را در آن زمینه تجهیز کرد. همه اعضاء مورد نیازند تا دیگران را خدمت کنند و هر یک از اعضاء به خدمت سایرین یاز دارند. خدمت کردن یکدیگر با عطای روحانیتان راهی است برای ابراز محبت به یکدیگر!

(T) تکلیف برای هفته آینده

اول. خدمت کردن به دیگران با عطای روحانیتان را هدف خود قرار دهید.
دوم. کتابهای دستورالعمل "بروید و شاگردان بسازید" را ملاحظه کنید و به آدرس اینترنتی www.dota.net مراجعه کنید. این آدرس را به حروف تکرار می کنم ....
سوم. هر شب تا چهارشنبه به برنامه دوره شاگردسازی از رادیو گوش کنید.